MIELIPIDE

Venäjän uhka maailmanrauhalle on kuin toisinto Neuvostoliiton ajoista. Nykyinen tilanne muistuttaa jo aivan liikaa painajaismaista Kuuban kriisiä vuonna 1962. **ARTO J. HEINÄMÄKI LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Helsingin ja Espoon kalliit ratatunnelit jäihin

Maaseudun Tulevaisuuden erinomaista pääkirjoitusta (MT 9.2.) ”Aluepolitiikka jyrää liikennehankkeissa” haluamme täydentää seuraavilla huomioilla.

Suomen liikenneinfrastruktuurin korjausinvestointivaje on 2,8 miljardia euroa, ja se kasvaa 100–200 miljoonalla eurolla joka vuosi.

Samaan aikaan valtio, Espoo ja Helsinki ovat sijoittamassa lähes kolme miljardia Pisararataan ja Länsimetron jatkeeseen, jotka ovat kannattamattomia (molempien hyöty–kustannussuhde noin 0,5).

Länsimetron jatkeen vaikutus hiilidioksidipäästöihin on todellisuudessa vain 0,1 prosenttia (tavoite 80 prosenttia), joten ilmastollisista syistä Suomen kannattaa sijoittaa rahat muihin tie- ja raideprojekteihin sekä biopolttoaineiden kehittämiseen.

Keski-Suomeen on luvassa noin 9 000 uutta työpaikkaa, jos korvaavaa energiaa hyödynnetään Suomen metsistä. Liikenneministeri Merja Kyllönen (vas.) eväsi hankkeelta valtion tuen keväällä 2014.

Espoon kaupunki on päättänyt aloittaa Länsimetron jatkeen rakentamisen ennenaikaisesti, vaikka päätökset eivät ole vielä lainvoimaisia. Huoli siitä, että tuleva hallitus kaataa kannattamattoman hankkeen, on niin suuri, että tähän on päädytty. Täytyy myös muistaa, että ministerit Kyllönen, Urpilainen ja Katainen ovat vastustaneet Länsimetroa.

Jotta Länsimetron tappiot saataisiin katettua, valtio on vaatinut, että Espoonlahteen on saatava 70 000 asukasta lisää.

Mikäli uudet asukkaat tulevat muualta Suomesta, aiheuttaa muuttoaalto muuttotappion maakunnissa.

Maahanmuuttajat alkavat tuottaa nettotuloja valtiolle vasta seitsemäntenä vuonna maahan saapumisesta. Toisin kuin Espoon ja Helsingin poliitikot, emme pysty näkemään, miten näiden infrahankkeiden tappiot saataisiin koskaan katettua.

Meillä on pyyntö Juha Sipilälle: Peruuta Espoon ja Helsingin kannattamattomat maanalaiset raidehankkeet! Maanpäälliset raidehankkeet voidaan sen sijaan toteuttaa alkaen Espoon kaupunkiradasta, jonka toteutus oli aikanaan ehto metrohankkeen ensimmäiselle vaiheelle.

Tällöin säästät Suomelle hetkessä miljardeja, joilla voidaan hoitaa liikenneväylien korjausvaje lähes kokonaan – jopa koko maassa!

Ulf Sjögren (r.)
Paula Pöntynen (sit.)
Maisa Siirala (vihr.)
Espoo

KARI SALONEN

Kylvöihin on aikaa pari kuukautta, eikä vieläkään ole tietoa, miten lannoitusmäärät pitäisi laskea, Juha Simola ihmettelee. Lannoitemäärää tarkkailemassa Patrik Erlund.

Viherryttäminen on viljelijän uusi kirosana

Viherryttämisestä on tullut uusi kirosana viljelijöiden keskuudessa. Kauniin otsikon alle on kerätty joukko toimenpiteitä, joilla ei ole mitään tekemistä uuden tukipolitiikan keskeisen tavoitteen kanssa. Eikös se ollut yksinkertaistaminen ja byrokratian vähentäminen?

Monipuolistaminen on monimutkaistamista. On useita hehtaari- ja prosenttirajoja sekä erilaisia kasvilistoja. Jotkut tilat on vapautettu viherryttämisestä ja jotkut ei. Osalla pitää olla ekologista alaa ja osalla ei.

Pysyvät nurmet ovatkin oikea byrokratian rikkaruoho. Ei ole suomalaisen oikeuskäytännön mukaista, että asetuksia sovelletaan taannehtivasti jopa viisi vuotta taaksepäin ilman, että viljelijä on itse voinut mitenkään vaikuttaa tilanteeseen. Kun ei ole tiedotettu ajoissa, niin ei voida panna toimeenkaan.

On aivan järjetöntä kyntää ylös nurmia joka viides vuosi vain sen takia, että asetusta niin tulkitaan. Laadukkaasta heinästä tulee varmasti pulaa tulevana talvena, elleivät tulkinnat pian muutu.

Uskallan väittää, että ensi keväänä rikottavista nurmista aiheutuva ympäristöhaitta on suurempi kuin mitä ympäristökorvauksen kerääjäkasveista saatava hyöty.

Jos ensi kesänä Itämeressä esiintyy runsaasti levää, niin kääntäkää se syyttävä sormi suoraan Brysseliin eikä suomalaiseen viljelijään. Tukipolitiikan uhreja olemme molemmat, Itämeri ja viljelijä.

Uusi ympäristökorvausjärjestelmä on huonoin kaikista tähänastisista. Tai oikeastaan senkin turmelee viherryttäminen, joka sulkee pois monta järkevää vaihtoehtoa, jotka olisivat käytännön ja ympäristön kannalta sekä taloudellisesti mielekkäitä. Kukaan ei ole ajatellut tukijärjestelmää kokonaisuutena, jonka viljelijä kohtaa arjessaan.

On pari kuukautta aikaa kylvöihin, eivätkä pelimerkit ole vieläkään tiedossa.

Ohjelmistotalot arvuuttelevat, miten lannoitukset pitäisi laskea. Miksi ei tehty sitä lannoituksen laskennan siirtymäsäädöstä kuten aikaisempina kertoina? Miksi kaikki uudistukset pitää keskittää samaan kevääseen?

Tahattomien virheiden riski on tänä keväänä erittäin suuri. Samaan kysymykseen saa viranomaisilta eri vastauksen riippuen keneltä ja koska kysyy. Ja vastuu kaikesta on tietenkin vain viljelijällä itsellään.

Naulaan tähän loppuun omat teesini:
1. Lohkojen pinta-alat pysyviksi
2. Viherryttämisestä on luovuttava
3. Kasvulohkoja ei piirretä kartalle
4. Turha tarkkuus on ammattitaidon puutetta

Juha Simola
Askola

MARKKU VUORIKARI

Teija Tynkkinen kehuu maalla asumisen ihanuutta.

Oikeus valita maaseutu

Pitäisikö koko Suomi pitää asuttuna ja tarjota palveluita myös kasvukeskustojen ulkopuolella asuville? Kyllä pitäisi.

Pitääksemme pienemmät keskustat ja kylät asuttuina esimerkiksi lapsiperheille on oltava tarjolla palveluita – kouluja ja kauppoja riittävän lähellä.

Jotta saisimme lisää työpaikkoja ja vetovoimaa myös maaseudulle, olisi tarpeen löytää luovia ratkaisuja esimerkiksi yrittäjyyden lisäämiseksi. Tyhjien liiketilojen hyödyntäminen voisi olla yksi niistä.

Myös esimerkiksi etätyö- ja etäopiskelumahdollisuuksien lisääminen pienentäisi kuntien, valtion ja yksityishenkilöiden menoja ja mahdollistaisi asumisen ja palvelujen säilymisen myös kasvukeskustojen ulkopuolella.

Maalla asuminen on ihanaa, ja siihen tulisi olla mahdollisuus kenellä tahansa.

Muun muassa näillä toimilla voitaisiin kääntää kylien autioitumisen suunta ja tehdä maalla asumisesta houkuttelevaa, unohtamatta edullisempia ja suurempia tontteja, yhteisöllisyyttä ja maaseutuasumisen turvallisuutta.

Teija Tynkkinen
eduskuntavaaliehdokas (vihr. sit.)
Kokkola

Liito-orava ja kelkkareitti - maanomistajan painajaiset

Liito-oravan esiintymisellä ja kelkkareitillä on vaikutusta maanomistajan oikeuksiin.

Moni maanomistaja ei haluaisi kumpaakaan omille maillensa.

Maanomistaja on mielestäni selvä häviäjä, jos hänen maillansa esiintyy liito-oravia. Liito-oravat voivat rajoittaa rakentamista ja hankaloittaa metsänomistajan asemaa.

Olisi aika pohtia EU:ssa liito-orava-asiaa uudelleen. Maailmanlaajuisesti ajateltuna liito-orava ei ole uhanalainen laji. Kanta määritellään jopa vakaaksi.

EU tarkastelee uhanalaisuutta vain EU-maiden osalta eikä ota esimerkiksi huomioon sitä, että Venäjällä liito-oravia esiintyy laajoilla alueilla. EU:n tulisi katsoa enemmän koko maailmanlaajuista kokonaisuutta.

Jos EU laajenee, voi olla, että liito-orava määritellään entistä harvinaisemmaksi.

Näinhän voi käydä sen takia, että EU:hun myöhemmin liittyvissä maissa ei esiinny liito-oravia. Tiukkenisivatko määräykset silloin Suomen osalta entisestään?

Maanomistaja tuntuu häviävän myös, jos hänen maillensa perustetaan kelkkailureitti.

Kelkkailureitistöjen perustamisesta maanomistaja ei saa kunnon korvausta. Sitä vastoin hän saa maillensa ikuisen rasitteen, joka rajoittaa liito-oravan tavoin sekä rakentamista että metsänhoitoa.

Jopa kuusimetriä leveiden reittien varsilta puut kaadetaan ja maasto muotoillaan.

Harrastustoimintaa varten ei ole oikein käyttää pakkotoimia maanomistajia vastaan. Väylät tulisi sopia maanomistajien kanssa yhteistyössä, jolloin maanomistajalla säilyy oikeus omaan omaisuuteensa.

Lakia tulee muuttaa niin, että pakkokeinoja ei voitaisi käyttää kelkkailureittien tekoon.

Minna Reijonen
kansanedustajaehdokas (ps.)
Kuopio

Kenelle puuvarantomme on varattu

Puuvarantojamme on vuosisatoja omittu teollisuudenalojen käyttöön. Aina on ollut sama uhkakuva, puuta ei riitä kaikille käyttäjille. Tätä samaa viestiä välittivät aikanaan jo raudantekijätkin.

Suuria investointeja on suunnitteilla useampaan maakuntaan. Äänekoskelle monialainen biolaitos, Kuopioon jättimäinen sellutehdas, Savukoskelle Sokli ja Varkauteen Enson elementtituotantolinja. Näiden kärkihankkeiden toteutumiseksi ja kannattavan toiminnan varmistamiseksi tarvitaan valtiolta alueellista ohjailua.

Ohjailu, mikä toimii Keski-Suomessa, ei aina toimi Lapissa. Lapissa kuitupuun käyttö on vähentynyt. Näin ollen ei voi olla perusteltua vaaraa siitä, että hakkeeksi menisi kuitupuuta, joka valtion ohjauksella on tarkoitettu metsäteollisuuden käyttöön.

Metsän uudistus ja ensiharvennus ovat juuri niitä kohteita, joissa metsän kasvun kannalta saavutetaan paras hyöty. Mikäli nämä jäävät hoitamatta, se on karhunpalvelus kansantaloudellisesti ja tuleville sukupolville.

Lappiin istuu huonosti laki, joka puolittaisi uusiutuvilla tuotetun energian tuen, jos rungon läpimitta hakkuun jälkeen on 16 senttimetriä. Silloin tuet kohdentuisivat tiettyihin leimikkotyyppeihin eivätkä toimisi toivotusti.

Puutavaralaatujen kokoaminen ja seuraaminen olisi raskas järjestelmä ja eniten siitä kärsisivät juuri pienet ja ketjun alkupäässä olevat toimijat.

Kirves on parasta hoitoa metsänkasvulle. Eduskunnan tulevilla päätöksillä on edistettävä kirveen heilumista tehokkaasti myös Lapin metsissä.

Sauli Martimo
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Simo

Maailmanjohtajat

Nyt on loistava aika, paikka ja tilaisuus järjestää Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonferenssi (ETYK 2) Helsingissä.

Venäjän uhka maailmanrauhalle on kuin toisinto Neuvostoliiton ajoista. Nykyinen tilanne muistuttaa jo aivan liikaa painajaismaista Kuuban kriisiä vuonna 1962, jolloin edettiin aivan viime metreille asti ydinsodan kynnyksellä.

Tuo kohtalokas raja saatetaan ylittää hetkellä, kun Venäjä tunkeutuu johonkin Nato-maista. Maailmanjohtajien on aika tavata toisensa jälleen Helsingissä.

Arto J. Heinämäki
Tampere

Eikö sota saastuta?

Kysyn, miksi sodan käynti ei saastuta? Ei näy vihreitä syyriassa tai ukrainassa kettingillä kiinni tankeissa.

Piipponen

Maitokiintiö

En voi ymmärtää maitokiintiötä. Sama jos muurarille lätkäistään yläraja tiilille. Onko näin?

Muurari

Benin lista

Kokoomus leikkaisi maataloustuesta sata miljoonaa. Silloin on pakko leikata herrojen palkoista saman verran.

Anni Lundgren

Ruokahuolto

Mitäs siellä kaupungissa syödään, jos maalla asuminen vain rasittaa ympäristöä. Hyvä Lignell ja perhe, tervetuloa maalle!

Ei nimimerkkiä

Maitoa

Älkää kaikki valiolaiset vaihtako osuuskuntaa. Menetetyt osuusmaksut voi vähentää verotuksessa. Voi olla isotkin johtajat erehtyväisiä.

Late

Kyllä tässä maitosodassa lopputulos on kaikille huono. Potin korjaavat ulkomaiset meijerit, kun kauppa ottaa sieltä mistä saa edullisimmin.

Ei nimimerkkiä

Laakkosen paperit

Metsäsijoittaja Laakkonen puhui kotimaisesta puunmyynnistä. Itse hän käyttää sanomalehti Karjalaisen painamiseen venäläistä paperia.

Esimerkki

Siltarumpu

Pisararata on tyypillistä siltarumpupolitiikkaa. Maksaa hirveästi, tuottaa huonosti ja hyödyttää vain Helsinkiä ja koko kansa maksaa.

Maksaja

Aiheuttajat

Viljelijöihin kohdistetut vahingonteot ovat vihreiden ansiota. Kuten ensi kevään nurmien tuhokynnöt ja parhaan lannanlevitysajan hyödyntämisen kieltäminen.

Kalliiksi tulee

Vasikan hinta

Välitysvasikan perushinnan sijaan olisi ollut parempi vähentää vasikan ”laatuvirheistä” ankarammin. Terve hyvä vasikka on lihantuotannon perusta.

A-t

Päästöt

Helsingin seudulla 200 000 koiraa paskoo ihmisten jalkoihin, mutta se ei haittaa ketään.

Ei nimimerkkiä

Pietolan tehtävä?

Onko ympäristöjohtaja Pietola oikeasti ympäristön ja ilmaston asialla vai MTK:n propagandapäällikkö?

Ei nimimerkkiä

Raippaverottajille

Entä jos ahneet tyytyisivät siihen, että jokamiehenoikeus on se metsän kiinteistövero. Jos se halutaan vaihtaa rahalliseksi veroksi, niin oikeus sitten pois.

Ei nimimerkkiä

Kauppa, hei!

Kananmunan hintaa pudotitte jo 20% viime vuonna! Tuottajan kate 0% ja kaupan 50%!

Reilua kauppaa?

Pää pystyyn!

Marttila, MTK on yksi syy satojen junnaamiseen: tukia vain optimoidaan ja valitetaan, että mikään ei kannata.

Kyllästynyt

Kyllöselle

Olipa viisas kolumni Merja Kyllöseltä metsän merkityksestä Suomelle. Metsä on muutakin kuin puukuutioita ja lohduttomia hakkuuraiskioita.

Nm. Kiitos

VIERASKOLUMNI

TTIP:n ei tarvitse olla maineensa vanki

EU:n ja Yhdysvaltain välinen TTIP-vapaakauppasopimus on herättänyt laajasti tunteita viime kuukausina. Kyseessä olisi onnistuessaan maailman kahden suurimman talousalueen välinen pitkälle kehitetty sopimus, joka poistaisi ja vähentäisi kaupan esteitä ja lisäisi sääntöjen harmonisointia.

Neuvotteluissa käydään läpi loputon määrä sääntelyä lähes kaikilta kaupan aloilta ja pyritään löytämään keinot, joilla keskinäisen kaupanteon kynnys madaltuisi.

Laajuutensa ja monimutkaisuutensa vuoksi sopimusneuvottelut ovat herättäneet huolta ja hämmennystä. Alle on jäänyt suuri osa sopimuksen myönteisistä ja talouskasvua edistävistä puolista.

Myönteiset asiat ensin: kyseessä on mahtava mahdollisuus nostaa Suomi kasvun tielle. Teknologiateollisuutemme ohella tästä hyötyisivät myös perinteisemmät alat, mukaan lukien puu-, bio- ja elintarviketuottajat.

Varsinkin ruuan myynti Yhdysvaltoihin on pitkään ollut todella kivistä. Sopimuksen jälkeen myynti yksinkertaistuisi huomattavasti. Kyseessä on erinomainen mahdollisuus kasvattaa laadukkaiden erikoistuotteidemme markkinoita.

Sopimus antaisi aivan uudenlaiset edellytykset kasvuun, työpaikkojen luontiin ja kehitykseen. Ennen kaikkea se loisi EU:n ja Yhdysvaltojen kesken valta-aseman, jonka myötä niiden yhteiset standardit ja vaatimukset nousisivat lähes maailmanlaajuisen standardin asemaan.

EU ja suomalaiset olisivat pöydässä mukana, kun näitä standardeja kehitellään. Saavutettu kilpailuetu olisi pitkällä tähtäimellä keskeisen tärkeää.

Suomalaisille tärkeimmät huolenaiheet ovat olleet ruuan puhtaus, julkisten palvelujen takaaminen sekä investointisuojaan liittyvä välimiesmenettely. Siksi on syytä todeta komission neuvotteluohjeiden olevan tiukat.

Sopimus ei saa tinkiä ruuan tai ihmisten turvallisuudesta eikä pakottaa EU:ta ottamaan hyllyihin täällä kiellettyjä tuotteita, kuten hormonilihaa. Valtioiden oikeutta tarjota julkisia palveluja ei saa kyseenalaistaa. Näistä pykälistä ei suostuta edes neuvottelemaan.

Investointisuojaa koskeva kysymys on viimeisiä neuvoteltavia asioita sopimuksessa, joten on liian aikaista arvioida pykälän tarkkaa sanamuotoa. Selvää kuitenkin on, ettei kansallista demokratiaa saa alistaa kauppasopimuksella. Samoin se, ettei lopullinen lauseke vastaa julkisuudessa esitettyjä kauhukuvia.

Euroopan parlamentti äänestää sopimuksen hyväksymisestä neuvottelujen valmistuttua eikä hyväksy ehdotusta kevein perustein.

Vapaakauppa auttaa nimenomaan pieniä ja keskisuuria yrittäjiä – heitä, joihin tariffit ja muut kaupan esteet pahiten iskevät. Onnistunut neuvottelutulos antaisi taloudelle sen tarvitseman piristysruiskeen molemmilla puolilla valtamerta.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Pitäisikö lasten kännykän käyttöä kouluissa rajoittaa nykyistä tiukemmin?

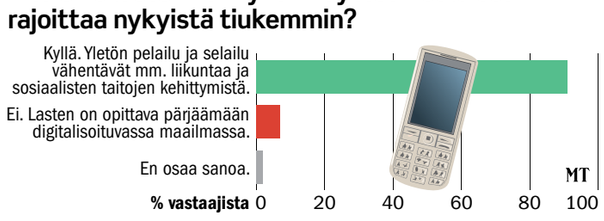

Kännykän käytölle halutaan tiukat rajat

Lasten kännyköiden käyttöä pitäisi kouluissa rajoittaa nykyistä tiukemmin, kertovat viikon kysymyksen tulokset.

Peräti 90 prosenttia vastaajista oli tiukennusten kannalla.

Vain seitsemän prosenttia oli rajoitusten sijaan sitä mieltä, että lasten on opittava pärjäämään digitalisoituvassa maailmassa. Kolme prosenttia vastaajista ei osannut kertoa kantaansa.

Facebookissa **Leena Toivanen** oli sitä mieltä, että kielloista tulee vain uhma.

”Opettajat voisivat hyödyntää kännyn käyttöä ja laittaa nuoret ja lapset etsimään tietoa kännykän avulla niin tulisi hyötykäyttöön.”

Tuija Koskisen mielestä ei pidä toimia uhmanpelon takia vaan siksi, että kännyköiden käyttö on nykyaikaa.

”Se ei ole vahingollista, kuten tupakka tai alkoholi, joten ei ole perusteita kieltää.”

Johannes Pohjolainen esitti vaikuttavan listan asioista, jotka pitäisi kuulua opettajien velvollisuuksiin: ”Pitäisi tarkastaa oppilaitten taskut, reput ja laukut sekä ottaa takavarikkoon kaikki puhelimet, pelit, karamellit, purukumit, limonadit, tupakointivälineet, huumeet, terä- ja ampumaaseet, lyömiseen soveltuvat välineet, kaikki opiskelussa tarpeeton materiaali ynnä kaikki minkä opettaja katsoo häiritsevän opetusta ja/tai olevan tarpeetonta. Takavarikoidut tavarat luovutetaan oppilaalle loppututkinnon yhteydessä.”

Tapani Valtakari pitää koko viikon kysymystä tyhmänä: ”Kaikkea opetusta häiritsevää pitää tietysti rajoittaa!”

Nollatoleranssin kannalla on myös **Kari Partanen**.

Nouseeko sellutehdas Kemijärvelle?

Uskotko, että Kemijärvelle suunniteltu uusi sellutehdas toteutuu?

Käy vastaamassa tutussa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi* ja kommentoimassa facebookissa.

MAIJA ALA-SIURUA

Ehdokas, kirjoita tiivisti

Eduskuntavaalit lähestyvät. Vaaleja koskevaa keskustelua käydään myös täällä lehden yleisönosastossa.

Maaseudun Tulevaisuus haluaa ennen vaaleja antaa mahdollisimman paljon tilaa ehdokkaiden näkemyksille. Jotta tämä olisi mahdollista, rajoitamme ehdokkaiden kirjoitusten pituuden pääsääntöisesti 1 500 merkkiin välilyönteineen.

Hyvä kirjoitus tällä palstalla on napakka kannanotto ajankohtaiseen ja lukijoille tärkeään asiaan. Usein se on myös puheenvuoro tässä lehdessä tai lukijakunnan keskuudessa käytävään keskusteluun.

Kaikkia tarjottuja tekstejä emme pysty julkaisemaan. Pyrimme kuitenkin antamaan näkyvyyttä erilaisille mielipiteille ja suosimaan monipuolista keskustelua.

MT:n toimitus